

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์
ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด กับการสอนแบบปกติ

A Comparison of learning achievement in Thai language subject on Thai final
consonant of grade 1 students during teaching using supplementary books,
set of fun stories with Thai final consonant with normal teaching

สุดาพร เทพวัน¹ และกรวิภา สรรพกิจจานง²

Sudaporn Thepwan¹ and Kornveepa Sappakitjumnong²

Received: March 16, 2024; Revised: May 26, 2025; Accepted: June 2, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทาน
หรรษามาตราตัวสะกด ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด
กับวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
แห่งหนึ่ง ซึ่งเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวม ทั้งสิ้น 105 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random
sample) ด้วยวิธีการจับสลาก ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 35 คน
ใช้วิธีการสอนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด และได้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 35 คน ใช้วิธีการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) หนังสือ
เสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด (2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกด (3) แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกดที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.99 โดยใช้แบบแผน
การทดลองแบบ Randomized Group ,Pretest-Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test For Independent Samples) ผลการวิจัย พบว่า
(1) หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด มีค่าประสิทธิภาพตรงตามเกณฑ์ 80/80 ด้วยค่าประสิทธิภาพ
เท่ากับ 86.96/82.33 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทาน
หรรษามาตราตัวสะกดสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้อง
กับสมมติฐาน

คำสำคัญ : หนังสือเสริมประสบการณ์, การสอนแบบปกติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, มาตราตัวสะกด

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to create and find out the effectiveness of supplementary books, set of fun stories with Thai final consonant. Effective according to the criteria of 80/80 (2) to compare the learning achievement of Thai language of Grade 1 students between the teaching by using supplementary books, set of fun stories with Thai final consonant with normal teaching. The research participants consist of 105 first-grade students from Demonstration School, who were enrolled in the second semester of the academic year 2022. They were selected using simple random sample, with the experimental group were 35 students from Class 1/1 using supplementary books, set of fun stories with Thai final consonant and control group were 35 students from Class 1/2 uses normal teaching. The tools used in the research were (1) supplementary books, set of fun stories with Thai final consonant (2) a lesson plan on Thai final consonant. (3) learning achievement test Thai final consonant with reliability value of the entire test equal to 0.99 using a randomized group, Pretest-Posttest design experimental design. Data analysis was conducted using percentages, means, standard deviations, and an independent samples t-test. The results of the research found that (1) supplementary books, set of fun stories with Thai final consonant effective according to the criteria of 80/80 with an efficiency score of 86.96/82.33 (2) Student achievement during teaching using supplementary books, set of fun stories with Thai final consonant with a higher spelling scale than students learning using normal teaching. Statistically significant at the .05 level, which is consistent with the hypothesis.

Keywords: The Enhance Experiences Book, Normal Teaching, Academic Achievement, Thai Final Consonant

¹นักศึกษาปริญญาโท, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, E-mail: Sudaporn.Thepwan@gmail.com

²อาจารย์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, E-mail: kornveepa@hotmail.com

¹Master's degree student, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, E-mail: Sudaporn.Thepwan@gmail.com

²Lecturer, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, E-mail: kornveepa@hotmail.com

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย และมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเป็นไทยและสื่อสารเข้าใจในสังคมไทย เป็นเครื่องมือสำคัญในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ แสดงภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของชาติ การศึกษาและสื่อสารในภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งต้องให้นักเรียนฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง การศึกษาในระดับพื้นฐานเน้นการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งในการเรียนรู้วิชาอื่น การสอนภาษาไทยต้องมุ่งเน้นการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนอย่างคล่องแคล่วและถูกต้องในหลักเกณฑ์ภาษา ผู้สอนต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยให้สัมพันธ์กันได้ดีทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

ในปัจจุบันการอ่านและเขียนภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ นักเรียนที่ไม่มีความสนใจและฝึกฝนการอ่านและการเขียนน้อยจะส่งผลกระทบในการเรียนทุกวิชา การปรับการสอนให้เหมาะสมกับยุคปัจจุบันและหลักสูตรการศึกษาเป็นเรื่องจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ จากการประเมินพบว่ามีปัญหาในทักษะการอ่านและเขียนซึ่งมีผลต่อการเรียนในวิชาอื่น ๆ การประเมินสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในโรงเรียนประถมศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีปัญหาที่สำคัญเกี่ยวกับทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ ซึ่งสูตรรัตน์ โพธิ์งาม (2565) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาตนเอง และมีความสำคัญตลอดชีวิตของมนุษย์ การอ่านช่วยให้เราเข้าถึงข้อมูลและความรู้ เพิ่มพูนความเข้าใจ และเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านการพูด การฟัง และการเขียน ดังนั้น การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาตนเองและมีความสำคัญตลอดชีวิต การสอนภาษาไทยควรให้นักเรียนฝึกทั้งการอ่านและเขียนพร้อมกัน เพื่อพัฒนาทักษะในการเรียนรู้และสื่อสารในชีวิตประจำวันและอาชีพของนักเรียนให้ได้เติบโตและประสบความสำเร็จในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ, 2546)

จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งพบว่า นักเรียนบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) และมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ในรายวิชาอื่นตามหลักสูตรบูรณาการ นักเรียนขาดทักษะการอ่านสะกดคำ ไม่มีความสนใจในการอ่าน การใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง "มาตราตัวสะกด" ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และเพิ่มความสนใจในการอ่านของนักเรียนได้มากขึ้น และช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์การเรียนในรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (จิราพร บุตติวัฒน์, 2564) หนังสือเสริมประสบการณ์มีบทบาทสำคัญอย่างมาก ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในเวลาสั้น และสร้างความสนใจในการเรียน การใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน นอกเหนือจากตำราเรียนหรือแบบเรียนในห้องเรียนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยมุ่งสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับเรื่อง "มาตราตัวสะกด" เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านที่เป็นพื้นฐานในการสื่อสารและสร้างความสนุกสนาน ด้วยการเพิ่มเติมนิทาน สร้างนิสัยรักการอ่านและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ทุกที่ ทุกเวลา อีกทั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนระดับชั้นต่อไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการอ่านอย่างต่อเนื่องในระบบการศึกษาปัจจุบัน ซึ่งเป็นหัวใจในการศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด เรื่อง มาตราตัวสะกด ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด เรื่อง มาตราตัวสะกด กับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด เรื่อง มาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด เรื่อง มาตราตัวสะกดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 105 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 70 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sample) อิงจากหลักทฤษฎีความน่าจะเป็น (Lohr, 2010)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด เรื่อง มาตราตัวสะกด มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สารที่ 4 หลักการใช้ภาษา

2. ศึกษาเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ องค์ประกอบที่สำคัญ วิธีการในการจัดทำ รวมถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ จากเอกสารตำรา แหล่งการเรียนรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. วิเคราะห์เนื้อหา เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้นำมาสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุดนิทานหรรษามาตราตัวสะกด จำนวน 8 เล่ม

4. ออกแบบโครงสร้างและองค์ประกอบที่สำคัญของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด

5. จัดทำเค้าโครงของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่แล้วนำข้อมูลมาปรับปรุง

6. สร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ตามเค้าโครงที่ออกแบบไว้

7. นำหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

8. หนังสือเสริมประสบการณ์ชุด ได้ถูกนำไปตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านถูกนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างหนังสือเสริมประสบการณ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

9. ผู้วิจัยนำหนังสือเสริมประสบการณ์ไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของนวัตกรรมแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ผลการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน สรุปว่าโดยรวม

หนังสือ เสริมประสบการณ์ชุดนี้มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก นำไปใช้ได้และผู้วิจัยปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้หนังสือเสริมประสบการณ์ชุดนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

10. นำหนังสือเสริมประสบการณ์ ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดสอบหาประสิทธิภาพกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างและไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อน เพื่อหา ประสิทธิภาพของนวัตกรรมตามเกณฑ์ 80/80

11. ปรับปรุงหนังสือเสริมประสบการณ์ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sample) โดยวิธีการจับสลากในการสุ่ม

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องมาตราตัวสะกด ประกอบด้วย 2 รูปแบบ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หนังสือเสริม ประสบการณ์ จำนวน 8 ชั่วโมงและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนแบบปกติ จำนวน 8 ชั่วโมง มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา อ้างอิงข้อมูลจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

3. วิเคราะห์เนื้อหา เรื่องมาตราตัวสะกดและแบ่งเนื้อหาย่อยออกเป็นรายชั่วโมง เพื่อให้เหมาะสมกับเวลา และกิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้รวมถึงกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และ เจตคติ

4. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความ ถูกต้องเหมาะสมและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง องค์ประกอบภายในของแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละ ท่านมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบภายในแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้ระดับความสอดคล้องอยู่ในระดับ 1.00

7. นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sample) โดยวิธีการจับสลากในการสุ่ม

2.3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด จำนวน 80 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยอ้างอิง ข้อมูลจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบที่ครอบคลุมพฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัยทั้ง 6 ระดับของ Bloom คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการ ประเมินค่า

3. สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก ตามเนื้อหาและระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในระดับ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ และการ ประเมินค่า

4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ที่ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC ซึ่งพบว่า ข้อสอบ 80 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00

6. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 80 ข้อ ไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 35 คนที่เคยเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด แล้วนำมาตรวจ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

7. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 และหาค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 1.0 ไว้ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งข้อสอบที่ได้มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.27 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 - 0.50

8. นำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ สูตรครูเดอร์ - ริชาร์ดสัน พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่า KR - 20 เท่ากับ 0.99 แปลผลว่าได้แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นสูง แล้วพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ จำนวน 40 ข้อ นำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด

1. ขั้นเตรียมการ จัดเตรียมสื่อการสอนที่ใช้ในการประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด (นักเรียน 1 คนต่อ หนังสือเสริมประสบการณ์ 1 ชุด) และจัดเตรียมห้องเรียน ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนประจำของนักเรียน

2. ขั้นดำเนินการพัฒนา สุ่มนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อน ตามลำดับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
แบบรายบุคคล (1:1:1) จำนวน 3 คน แบบกลุ่มย่อย (3:3:3) จำนวน 9 คน แบบภาคสนาม (10:10:10) จำนวน 30 คน

3.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มทดลองที่ได้วางแผนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม พ.ศ. 2565

3.3 หลังจากสอนจบแต่ละเรื่องให้ทดสอบหลังเรียน เรื่องละ 10 ข้อ และเมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 8 เรื่องแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ

3.4 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกดตามเกณฑ์ 80/80

3.5 นำผลการทดลองแบบรายบุคคลมาปรับปรุงหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด

3.6 การดำเนินการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง มาตรการตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง

1. ขั้นเตรียมการ จัดเตรียมสื่อการสอนที่ใช้ในการประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด (นักเรียน 2 คน ต่อ หนังสือเสริมประสบการณ์ 1 ชุด) และจัดเตรียมห้องเรียนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนประจำของนักเรียน

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ครูแจกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้นักเรียน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที ในช่วง ต้นเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2565

2.2 ครูดำเนินการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกดกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 กลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้วางแผนไว้และครูดำเนินการสอนตามรูปแบบปกติกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 กลุ่มควบคุมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้วางแผนไว้ โดยทั้งสองกลุ่มดำเนินการสอน ในช่วงเวลาเดียวกัน

2.3 เมื่อนักเรียนทั้งสองกลุ่มเรียนครบทั้ง 8 เรื่อง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูได้วางแผนไว้ แล้วครูให้ นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิด 3 ตัว เลือกจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที ในช่วงปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2565

2.4 ครูเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติในการทดสอบค่าทีแบบ เป็นอิสระต่อกัน (t-test For Independent Samples) จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

(E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ และประกอบกิจกรรมด้วย ชุดหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ไม่ต่ำกว่า 80 และ E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละของคะแนน ที่นักเรียนได้รับโดยเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนด้วยหนังสือ เสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ไม่ต่ำกว่า 80)

4.2 วิเคราะห์เพื่อประเมินคุณภาพหนังสือส่งเสริมการอ่านหนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด “นิทานหรรษามาตราตัวสะกด” ได้รับการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วน ประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งพิจารณาทั้งในด้านความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการส่งเสริมการเรียนรู้ ผลการประเมิน พบว่า หนังสือมีระดับคุณภาพอยู่ใน ระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในช่วง 4.51 – 5.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหนังสือมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประกอบ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.3 วิเคราะห์ความสอดคล้องของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด (IOC) เพื่อให้แน่ใจว่า เนื้อหาในหนังสือสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้มีการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลการประเมิน พบว่า ทุกรายการมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (≥ 0.50) แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของหนังสือมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อย่างเหมาะสมและ สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบภายในแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้คู่ กับหนังสือเสริมประสบการณ์ได้รับการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนรู้ และเนื้อหาตามมาตราตัวสะกด โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยการให้คะแนนค่าความสอดคล้องแบบ IOC ผลการวิเคราะห์ พบว่า ทุกรายการมีค่า IOC อยู่ในเกณฑ์ 0.60 – 1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่าทุกองค์ประกอบภายใน แผนการจัดการเรียนรู้มีทิศทางที่สอดคล้องกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.5 วิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยใช้วิธีการประเมินค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ IOC พบว่าข้อสอบทั้งหมดมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้

4.6 วิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Samples)

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ (1) สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ การหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ค่าความยากง่าย การหาค่าอำนาจจำแนก การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยใช้สูตร คูเดอร์-ริชาร์ดสัน สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_1/E_2

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์

ตารางที่ 1 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด

ทดลอง	จำนวน นักเรียน(คน)	คะแนนระหว่างเรียน (80 คะแนน)		แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (40) คะแนน		ค่า ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E_1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E_2)	E_1/E_2
รายบุคคล	3	65.33	81.67	31	77.5	81.67/77.5
กลุ่มย่อย	9	65	81.25	32.44	81.11	81.25/81.1
ภาคสนาม	30	66.44	86.96	32.93	82.33	86.96/82.33

จากตารางที่ 1 พบว่า ขั้นตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพแบบรายบุคคลมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/77.5 ขั้นตอนที่ 2 การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.25/81.11 ขั้นตอนที่ 3 การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.96/82.33 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ กับการสอนแบบปกติ ดังปรากฏผล ตารางที่ 3,4,5,6

2.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มทดลองโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน(กลุ่มทดลอง)	35	20.51	3.52	15.285	.000*
หลังเรียน(กลุ่มทดลอง)	35	31.43	3.77		

*p < .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เท่ากับ 31.43 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.77 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 20.51 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนเท่ากับ 3.52 แสดงให้เห็นว่าหนังสือเสริมประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างชัดเจนและสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มควบคุมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน(กลุ่มควบคุม)	35	17.29	2.71	18.308	.000*
หลังเรียน(กลุ่มควบคุม)	35	26.63	3.34		

*p < .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ ของนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เท่ากับ 26.63 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.34 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 17.89 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.35 ผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนแบบปกติมีส่วนช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ในระดับหนึ่ง แม้จะไม่ได้มีการใช้สื่อเสริมประสบการณ์เพิ่มเติม

2.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และรูปแบบการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และรูปแบบการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน(กลุ่มทดลอง)	35	20.51	3.52	5.804	.000*
ก่อนเรียน(กลุ่มควบคุม)	35	17.29	2.71		

*p < .05

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และรูปแบบการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมเท่ากับ 20.51 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.52 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 17.29 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.71

2.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และรูปแบบการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และรูปแบบการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
หลังเรียน(กลุ่มทดลอง)	35	31.43	4.59	5.002	.000*
หลังเรียน(กลุ่มควบคุม)	35	26.63	3.34		

*p < .05

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และรูปแบบการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมเท่ากับ 31.43 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.59 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.63 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.34 ซึ่งผลการวิเคราะห์นี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์และรูปแบบการสอนแบบปกติจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกดกับการสอนแบบปกติ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การหาคุณภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพจากแบบประเมินคุณภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ระดับคุณภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกดอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหนังสือเสริมประสบการณ์ชุดนี้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยหนังสือเสริมประสบการณ์ชุดนี้ได้ออกแบบโดยอิงจากแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษาที่สำคัญ ดังนี้ ทฤษฎีของเพียเจต์ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงและการสร้างความเข้าใจด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กระดับประถม นอกจากนี้ยังมีการใช้แนวคิดการเรียนรู้ผ่านการเล่นและการเรียนรู้แบบมีความหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาในนิทานกับชีวิตจริงได้ง่ายขึ้น ช่วยให้เกิดความสนุกสนานและจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น อีกทั้ง หนังสือยังใช้การเล่าเรื่องในรูปแบบนิทาน ซึ่งเหมาะกับการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะในด้านการฝึกอ่านและเขียนคำตามมาตราตัวสะกด ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของทักษะทางภาษา ดังนั้น จากผลการประเมินสามารถสรุปได้ว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกดสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษา รวมถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน

2. ด้านการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด สำหรับการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ นำเสนอขั้นตอนการหาประสิทธิภาพทั้ง 3 ขั้นตอน ซึ่งปรากฏผล ดังนี้ : ขั้นตอนที่ 1 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/77.5 ขั้นตอนที่ 2 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มย่อย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.25/81.11 และขั้นตอนที่ 3 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างแบบภาคสนาม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.96/82.33 จึงสรุปได้ว่า หนังสือเสริมประสบการณ์นี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/80 โดยสามารถอธิบายได้ด้วยการใช้องค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน เช่น การออกแบบนวัตกรรม เนื้อหา ภาษา รูปภาพประกอบ การใช้สี การเชื่อมโยงองค์ความรู้ การวัดและประเมินผล ที่ช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านและดึงดูดความสนใจ ทำให้เนื้อหาน่าสนใจและเข้าใจง่าย นอกจากนี้ ยังมีคำแนะนำ ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนที่ใช้ในการปรับปรุงเป็นผลที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวรัญญา ไวยบรรเทา (2563) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และผลการศึกษายังพบว่า คุณภาพด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานจากคำศัพท์ภาษาไทยพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ โดยผลการวิจัยยืนยันว่ามีความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ งานวิจัยของเจนจิรา ไชยคงทอง (2563) ก็ได้นำเสนอการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน นิทานเพลงชาโน่ง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผลการศึกษาประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่าน ที่ได้รับการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง "มาตราตัวสะกด" ระหว่างการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ชุดนิทานหรรษามาตราตัวสะกดและการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้หนังสือเสริมประสบการณ์มีค่าสูงกว่านักเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนให้เห็นว่าหนังสือเสริมประสบการณ์ที่จัดทำขึ้นมีส่วนช่วยในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียน การใช้ภาพประกอบที่ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น การเรียงลำดับเนื้อหาจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก รวมถึงการออกแบบกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งแบบฝึกหัด เกม และกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งล้วนแล้วสามารถช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง องค์ประกอบเหล่านี้จึงมีบทบาทสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเห็นชัดเจน ผลลัพธ์นี้เป็นการยืนยันความสอดคล้องกับงานวิจัยของชนัน ชุ่มชื่น และกรวิภา สรรพกิจจานง (2564) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องหินในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ชุดมหัศจรรย์ของหินกับการสอนแบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยยืนยันว่าหนังสือเสริมประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ งานวิจัยของฉัตรธิดา ศัพทเสว และสิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2564) เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชปักษีที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ยังพบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีความหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดเป็นการยืนยันว่าหนังสือเสริมประสบการณ์มีความเหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนระดับการศึกษา

4. หนังสือเสริมประสบการณ์ชุด "นิทานหรรษามาตราตัวสะกด" ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง "มาตราตัวสะกด" และนำเนื้อหามาใช้ในการออกแบบเครื่องมือการเรียนรู้และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะ เป็นผลที่เครื่องมือมีคุณภาพดีและการทดลองใช้กับกลุ่มทดลองได้ผลสำเร็จ โดยค่าประสิทธิภาพของหนังสือ

เสริมประสบการณ์ชุดนี้ได้ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ด้วยค่าประสิทธิภาพที่มีค่าเท่ากับ 86.96/82.33 ซึ่งเป็นผลสำเร็จในการพัฒนาและปรับปรุงของผู้วิจัยให้สื่อการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด "นิทานหรรษามาตราตัวสะกด" ในการสอนมาตราตัวสะกด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนได้ผลสำเร็จ โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ใช้การสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหนังสือเสริมประสบการณ์ชุดนี้นั้นเน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่ช่วยในการพัฒนาทักษะทางสมองและการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน การเรียนรู้แบบนี้เน้นการเรียนรู้ที่สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้และการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งจากประสบการณ์การเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง การใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ชุดนี้เป็นต้นแบบการเรียนรู้ที่สร้างความสนุกสนาน ความเพลิดเพลินและความสามารถของนักเรียนอย่างเห็นได้ชัดและสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาการศึกษาที่มุ่งเน้นการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรออกแบบองค์ประกอบของหนังสือเสริมประสบการณ์ให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียน และควรคำนึงถึงความต้องการ ความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน
2. การใช้สีควรคำนึงถึงความเหมาะสมและความต้องการของนักเรียน
3. การใช้ตัวอักษรควรคำนึงถึงความเหมาะสม ช่วงวัยของผู้เรียน
4. ก่อนการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด เรื่อง มาตราตัวสะกด ครูควรแนะนำวิธีขั้นตอนในการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด ให้ชัดเจน เพื่อให้นักเรียนจะได้เกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับหนังสือเสริมประสบการณ์ของต่างประเทศ
2. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับหนังสือเสริมประสบการณ์ที่พัฒนาทักษะการอ่านแล้วประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ บทบาทสมมติ เป็นต้น
3. ด้านวัตถุประสงค์ของการวิจัยนอกจากจะสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์การอ่านขึ้นมา เพื่อหาประสิทธิภาพเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแล้ว ยังสามารถที่จะเพิ่มเติมการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ได้
4. ควรศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ชุด นิทานหรรษามาตราตัวสะกด เรื่อง มาตราตัวสะกด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าการเรียนแบบการสอนแบบปกติ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

- จิราพร บุตติอ้วน. (2564). การส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เจนจิรา ไชยคงทอง. (2563). การสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน นิทานเพลงชาनों จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉัตรธิดา ศัพท์เสวนและสิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชบพิธ โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนนี ชุ่มชื่น และกรวิภา สรรพกิจจานง. (2564). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง หินในท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ชุดมหัศจรรย์ของหินกับการสอนแบบปกติ [สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรัญญา ไวบ้านเทา. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สุดารัตน์ โพธิ์งาม. (2565). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สมพร จารุณภู. (2538). การจัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- Bloom, B. H. (1956). *Taxonomy of Education Objective, Handbook 1: The Cognitive Domain*. David Mackey Co Inc.